

AZ ÚR KEZE HATALMASAN CSELEKEDETT

2015. május 31.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr keze hatalmasan cselekedett. Erről fogunk ma szólni az Igék alapján. És ahogy az Ige mondja, prófétálj Sionnak lánya – meg fogjuk prófétálni az Úr kezét az életünk felett, hogy elmondhassuk, hogy az Úr keze hatalmasat cselekszik az életünkben. Mindannyiunk életében kijelenthetjük majd ezt az Úr kezéről, és Krisztus Testének a kezéről. Vagyis a mi kezeink munkáiról lesz a mai napon szó.

Izrael népe Egyiptomban a fogságban több mint 400 évet töltött, és Isten, amikor a kezét fölemelte, akkor hatalmas jelekkel és csodákkal kiszabadította az Ő népét, és odaadta nekik az ígéret földjét. Az ígéret földje egy gyönyörű föld volt Izrael területén. Bőséges termést találtak ott a kémek, tényleg olyan jó volt az a föld, amit Isten nekik adott.

Olyan hatalmas szőlőfürttel tértek vissza, hogy ketten tudták csak a vállukon hazavinni. Fenséges föld volt, a tejjel és mézzel folyó *Kánaán földje*. Isten azt mondta, hogy ez a föld a tiétek, nektek adom azt. Következő mondata úgy hangzott, hogy *vegyétek birtokba*.

Ez a mondata már lehet, hogy nem esett olyan jól a szívüknek. Mit is jelent ez? Elmentek kikémleni, és nagyon rossz hírral jöttek vissza. A többség azt mondta, hogy ott óriások laknak. A szemükben olyanok vagyunk, mint a szöcskék. Olyan kicsinyek. Nem bírjuk azt a földet bevenni, amit Isten nekünk adott. Túl sok az ellenség, túl nagy az ellenség. Ilyen és olyan akadályok vannak. Az inukba szállt a bátorság, és elfeledkeztek arról, amit Isten ígért nekik. Azon a földön gonosz ellenség lakott. Olyan gonoszságokkal teljes ellenségeik voltak, például mint az anákok. Az anákok földjén igazi óriások éltek abban az időben. Ma már ilyen óriások nincsenek a földön.

Ma Isten a *szellemi óriásoknak* az országát építi. Mi szellemben vagyunk Krisztus Testében azok az óriások, akiknek győzelmeket ki kell járni. Lényeg az, hogy Mózes, ahogy az ígéret földje felé tartott, az anákok földjén is át kellett mennie, és meg kellett mérköznie az ellenséggel. Ezt a nagyon tanulságos részt fogom nektek elolvasni.

2MÓZES 17,8–16.

8. Eljőve pedig Amálek és hadakozék Izrael ellen Refidimben.

9. És monda Mózes Józsuének: Válassz nekünk férfiakat és menj el, ütközzél meg Amálekkel. Holnap én a halom tetejére állok és az Isten pálcája kezemből lesz.

A halom egy kisebb hegyet jelenthetett. Mózesnek volt egy csodatévő pálcája, szent erővel megáldva. Mikor azt fölemelte a tenger felett, akkor a tenger kettényílt, száraz lábbal mentek át Izrael fiai, és amikor ők áthaladtak, az ellenséget elnyelte a víz.

Visszazárult a tenger mögöttük. Egy harcos sem maradt az ellenségből. Ez csodatévő pálca volt, és Isten ezt a *csodatévő erőt* ma is rábízta Krisztus Testére, Jézus nevében. Lényeg az, hogy Mózes a pálcáját tartva felment.

2MÓZES 17,8–16.

10. És úgy cselekedék Józsué amint mondotta néki Mózes, megütközék Amálekkel: Mózes, Áron és Húr pedig felmenének a halom tetejére.

Látjuk a képet, hogy Mózes a jobbik részt választotta, ő volt a főnök, fölment a hegyre, a pálcájával. Lent pedig Józsué hadakozott. Így volt rendelve az Úrtól. Igen, csakhogy telt az idő, Mózes a kezét *felemelve* tartotta egy darabig, de elfáradt a keze. Emberekből vagyunk, cserépedények vagyunk.

11. És lőn, mikor Mózes felemelé kezét, Izrael győz vala; mikor pedig leereszté kezét, Amálek győz vala.

Volt valami összefüggés az között, hogy Mózes *jelezte*, hogy Istenem, nálad van az a hatalom, az ellenség felett te hadakozzál! És amíg a keze az égben volt, és a pálca a kezében az ég felé mutatott, addig [az Úrral] könnyű volt a győzelem. Mikor meglankadt, és leejtette a kezét, akkor az ellenség erőre kapott, és az ellenség győzött.

12. Mikor azért Mózes kezei elnehezédének, követ hozának és alája tevék, hogy arra üljön; Áron pedig és Húr tartják az ő kezeit, egy felől az egyik, más felől a másik, és felemelve maradának kezei a nap lementéig.

Cselekedni kellett, segítség kellett, jobb és bal felől. Isten *kirendeli a segítséget* a mai napon is. Rengeteg imádság van a *pásztoroknak*, segítséget kérünk jobb és bal felől a munkára, mikor ők ellankadnak. Mikor olyan nehézségekkel szembesülnek, amire nincs megoldás látható formában, honnan jön a segítség?

Az Úr *küld* segítőt, jobb és bal felől, hogy aki *elől jár*, annak a keze el *ne lankadjon*, mindig felemelve lehessen, hogy az Urat tudjuk dicsérni, tudjuk Őt magasztalni, mert tudjuk, hogy tőle jön a segítség. Nem feledkezünk el erről. Mindig az Úr felé tekintünk, és az Úr *kirendeli a segítséget* a Jézus nevében. Itt is győzelem lett a vége.

13. Józsué pedig leveré Amáleket és az ő népét fegyver élivel.

Egész napos hadakozás volt.

14. És monda az Úr Mózesnek: Írd meg ezt emlékezetül könyvbe és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörlöm Amálek emlékezetét az ég alól.

Azt mondta Isten, hogy ez egy fontos esemény, ami történt. A győzelemben olyan *tanulság* van, mert nem egyszer és nem kétszer győztek. Ebben tanulság van, írd meg, és add tudtára az egész népnek. Emlékezetül írd meg ezt könyvbe, és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörlöm Amálek emlékezetét az ég alól.

Isten tehát azt mondta, hogy írásban rögzítsd ezt, hogy el ne feledkezzen erről soha: Az ellenséget teljességgel elsöpröm előled, hogyha nem felejtet el, hogy *honnan jön* a segítség, és nem lankadsz. Mindig a dicséretet nekem tudod adni. Mindig *rám tekintesz*. Tőlem természetfeletti segítség megy, csak el ne felejtsetd *felemelni a kezed* hozzám, és nekem adni a dicséretet.

15. És épített Mózes oltárt és így nevezé azt: Jehova Nisszi, az Úr az én zászlóm.

16. És monda: Megesküdött az Úr, hogy harca lesz az Úrnak Amálek ellen nemzetségről nemzetségre.

Eltörli az ellenséget. Egy emlékoltár lett, egy zászló lett, Jehova Nisszi, Ő a mi zászlónk, aki *győzelemre* visz minket. Egy ilyen zászlónak a mi *kezünkben* is ott kell lennie. Egy *győzelmi* zászló! Az Úr *szerelméről* szól ez a zászló, rá van írva, hogy az Úr a mi győztes várunk.

Az Úr Jézus Krisztus *neve* mindenekfelett felmagasztaltatott név, hogy az Ő *szerelme* eltörli az ellenséget. Hogy az Ő szerelme *emésztő tűz* az életünkben, és elsöpri az ellenséget. És legyen ez emlékezetül, és írd meg a könyvben.

Írd fel magadnak, hogy az *Úr szerelme az én zászlóm*. Az Úr szerelme, Jehova Nisszi. Jézus Krisztus neve van ezen a zászlón, ez egy mindenható név, minden név fölé fölmagasztaltatott név, nincs olyan ellenség, ami megállhatna előtted. Minden ellenségedet elsöpöröm – mondja az Úr. Írd meg könyvben.

Meg van nekünk írva, hogy ez a név *mindenek feletti név*? Meg van írva. Ha ebben a névben, ha evvel a névvel *felemeljük ezt a zászlót*, és ha el nem lankadunk, a Szent Szellem szele, a Szent Szellem tüze, a Szent Szellemnek a heve, a szerelme *győzelemre viszi* az életünket, bármilyen ellenséggel szembesülünk, a Jézus nevében.

Látod-e már, hogy miért kérem mindig, hogy *emeld fel a kezedet* az Úrhoz? Ez egy jele annak, hogy a szívedben *ott állsz az Úr előtt*. Hogy tudatosodjon benned, hogy az *Úrtól van a győzelmem*. Soha nem lankadok. Soha. Kijelented, hogy Uram, Te vagy az én Királyom, Te vagy az én mindenem. A Te neved mindenekfelett való. Miért? Felemeled a kezed, és *kedves illat* lesz az Úrnak. Erről fogunk olvasni még.

Sokszor elnézlek benneteket, hogy annyira lankadtok, annyira csüggedtek, hogy még egy picit sem mered felemelni a kezedet. Ennyire nem nyomhat el az ellenség. Meg van írva a Könyvben. Úgy kell lennie. Mi van a zászlónkkal? Meg van írva. Az *Úr keze hatalmasan cselekedett*.

Nézzük az Igében, hogy mit tanít nekünk erről az Úr. Nemcsak Mózes kezével cselekedett. Mózes keze *jelképezte Isten kezét*. Isten keze fel van emelve ebben a helyzetben. Isten keze hatalmasan cselekszik ebben a helyzetben. És amíg te *ezt tudatosítod* magadban, és a hited benne van, és ki mered jelenteni, addig az Úr keze *munkálkodik* az életedben. Ezt jelentette. Ezért kellett megírni a Könyvben.

Az Úr keze. Nézzünk Igéket erre, hogy ezt a képet Isten hányszor hozza elénk, hogy az Úr keze miként cselekszik, hogy mily hatalmasan cselekszik az Úr keze. Hogy az Úr nem tétlenkedik, amikor mi nehéz helyzetekbe kerülünk. Az Úr keze megcselekszi azt.

A Mózes 3. könyvébe megyünk tovább. Ez a fejezet az, ahol az Isten kijelenti magát, hogy „vagyok, aki vagyok”. Akire csak szükséged van, az vagyok, és amilyen segítségre csak szükséged van, ez a zászló fel van emelve, ott van, és megcselekszem azt. Ezt mondja itt az Igében. Azt mondja a drága Urunk szent Igéje:

2MÓZES 3,20–21.

20. Kinyújtom azért az én kezemet és megverem Egyiptomot mindenféle csodáimmal, melyeket véghezviszek benne; így az után elbocsát titeket.

Itt van az a perlekedés. Elküldi Mózeset Isten, hogy menj a fáraó elé, és szólj neki, hogy engedje el az én népemet. Ha Isten nem tartotta volna tiszteletben a fáraó földi hatalmát, azt is megtehetette volna, hogy szól Mózesnek: Mózes, gyűjtsd össze a népet, és vonuljatok ki!

Megtehetette volna? Isten megtehetette volna ezt is, hogy összegyűjti a népet, és az éjszaka leple alatt kivезeti őket. De ez nem lett volna az Istenhez méltó cselekedet, mert Isten a földi helyi hatalmakat, és minden hatalmat, és minden rendelt hatalmat tiszteletben tart.

Te is, amíg a *helyi hatalmat* – Krisztus Testében az előjárókat – nem tudod *tisztelettel* tekinteni, addig Isten *ereje nem lesz jelen* az életedben, ahogy szeretnéd. Nézd meg, Isten hogyan cselekszik. Elküldi az Ő szolgáját, hogy menjen a fáraó elé és kérje ki a népet. A fáraó *hatalmi helyét megtisztelve* cselekedett Isten.

Amikor a fáraó kevélysívűsége nemet mondott, akkor cselekedett Isten. Akkor jogosan hozhatta az erejét a színre. Ezt mondja: kinyújtom a kezem és megverem Egyiptomot. Amikor Isten *kinyújtja a kezét* egy helyzet felett, akkor az a számodra *védelmet* és megoldást fog hozni, az ellenség számára pedig *veszedelmet* fog jelenteni. Megveri az ellenséget. Az ellenség megnézheti magát, ha az Úr kinyújtja a kezét – azt mondja itt Isten. És így cselekszik:

2MÓZES 3,20–21.

21. És kedvessé teszem e népet az egyiptombeliek előtt, és leszen, hogy mikor kimentek, nem mentek üresen.

Nézd meg ezt! Isten azt mondja, hogy én cselekszem, felemelem a kezem, kinyújtom az én kezem, és olyan hatalmasan cselekszem, hogy ez a nép nem megy ki üres kézzel. Készülj föl rá, hogy mikor Isten a *kezét felemeli* az életed felett és megveri az ellenséget, akkor te abból vesztesen nem jöhetsz ki. *Feletted áldások* lesznek, te abból a helyzetből üres kézzel nem jössz ki.

Sőt, megsokasítom feletted az én kegyelmem, *kedvessé teszek* az ellenség előtt. Egyiptomnak az aranyával vonultak ki. Isten *hatalmas dolgokat* tud cselekedni, ha belevetjük a hitünket, hogy Isten kinyújtja a kezét a helyzetek felett. Ezt az Ige bátorításával tudom mondani nektek.

Az Úr, amikor kihoz téged egy helyzetből, és az igazságot cselekedted, akkor te abból a helyzetből nem jössz ki üres kézzel. Írd fel magadnak, ahogy mondta Mózesnek, írd fel magadnak, Isten szava ez. Ő igazságos, és van helyreállítás, Ő a kárpótlás Istene, Jézus nevében.

2MÓZES 15,6.

6. Jobbod, Uram, erő által dicsőül, jobbod, Uram ellenséget összetör.

Látod-e, amikor az Úr *felemeli a jobbját*? Felemeli a karját, a hatalmas kezét. Mi történik akkor? *Megdicsőül* az Ő keze az erő által. Isten az *erő Istene*, ha egy helyzetben felemeli a kezét. Ahogy Mózes felemelte a kezét, Józsue verte az ellenséget, úgy, hogy estig semmi nem maradt belőle. Erő által megdicsőült az Ő jobbjá, mert fölemelte azt, és az ellenséget összetörte.

Isten fölemeli a kezét az életed felett, az Ő jobbját. Az Úr Jézus *Krisztus* az Ő *jobbja*. Ugye, a *jobbja*ra magasztalta, és a Szent Szellemmel *felruházta* az Ő szent seregét, az Ő jobbját. Látod, benne van a Szentháromság. El van itt rejtve a Szentháromság. Jézus neve felmagasztaltatik, megdicsőül a Szent Szellem ereje által.

Neked nincs mitől félned. Ő benned lakozik. Az az erő ott lakozik benned. Nagyobb, aki benned van. Ez a jobboldal erő által dicsőül. Micsoda prófétálás az: Jobbod, Uram, erő által

dicsőül. (2Móz. 15,6) Megdicsőíti magát a helyzetekben, ha fel tudod emelni ezt a zászlót, és nem lankad a kezed. És ha meglankadna, küld neked segítőt jobb és bal felől.

Az Úr hűséges, soha senkit nem hagyott el, aki az Igéjéhez ragaszkodik és áll a hitében. Soha senkit. Megdicsőül, erő által dicsőül. Jobbod, Uram, ellenséget összetör. Megnézheti magát a te ellenséged, ha nem tér meg útközben. A mi részünk, hogy imádkozzunk értük, hogy ők megtérjenek még idejében. Látod, az Úr keze tehát kétirányú. Neked áldást hoz, az ellenségnek pedig veszedelmet. Összetöri az ellenséget az Úr keze.

Mózes 5. könyvében egy gyönyörűséges képet kapunk az Úr kezéről. Mire ma az igesor végére érek, egy olyan kép fog benned kialakulni, ami a szívedben megnyugvást hoz, hogy a helyzetek felett ott van az Úr keze. Mert te szólítod, mert te hiszel benne, mert te prófétálsz azt az életedre. Te szólsz az Igét.

Ezekkel az Igékkal naponta élhetsz, és az Úr megcselekszi azt. Az Úr betölti az Ő Igéjét. Nem vagy nála elfelejtve. Minden pillanatban öntöz. Nem ezt mondja? Éjjel nappal megörzöm azt... Nincs mitől félnünk. Nincs min elkeserednünk, nincs min elcsüggednünk.

Kezünket nem engedjük le, mint ahogy Mózes sem. Tudjuk, hogy a kezünkben ott kell lenni annak a győzelmi zászlónak. A zászló felemelve legyen, ez a lényeg. Az Úr Jézus neve felmagasztaltatik.

5MÓZES 33,27.

27. Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai; elúzi előled az ellenséget, és ezt mondja: Pusztítsd!

Ha ott lakozol, akkor nagyon jó helyen vagy. Ugyan Ő ül a trónján, és uralkodik örökkön örökké, a trónját el nem hagyja a Mindenható, de nem feledkezik meg arról, aki a sárban, és a porban van a földön, aki eltaposva van.

Mert azt mondja, hogy alant vannak örökkévaló karjai. Aki hozzá jön, azt átöleli, azt betakarja, azt elrejt, mert a karjai lent a földön vannak. Nézd meg ezt a gyönyörűséget! Ott vagy te a karjaiban? Alant vannak örökkévaló karjai – így írja.

Elúzi előled az ellenséget, és ezt mondja: Pusztítsd! Ne hagyd magad eltaposni, állj ellen! Te vagy a nagyobb. Űzd az ellenséget, a pokol kapujáig Űzd vissza! Űzd vissza az ellenséget! Ne hagyd, hogy erőt vegyen rajtad! Ez a vers az egyik kedvencem lett.

Hajlék az örökkévaló Isten, ott szeretnék lakozni mindörökké, és onnan soha ki nem jönni. Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai. Prófétálhatsz. Az Úr karja hatalmasat cselekedett az életemben, mert itt lakozik velem. Az Úr karja elúzi az ellenséget.

Ki mer ellenem jönni? Az Úr karjával ki akar megmérkőzni? Prófétáld, hadd hallja az ellenség! Elúzi előled az ellenséget, és azt mondja az Úr, hogy pusztítsd! Józsúé is elzavarta az ellenséget. Mózes keze fönt volt a magasban, Józsúé pedig legyőzte az ellenséget.

Nagyon biztatót mond az Úr az 1Sámuel 7-ben. Ezek mind a mi épülésünkre írtak meg. Izraelnek mindig volt ellensége. Ha nem ő lett volna a választott nép, hanem bármelyik más nép, akkor annak lett volna mindig ellensége. Tudod-e, miért? Azért, mert az ördög Istent gyűlöli, amiért Ő téged választott. Itt a filiszteusok voltak éppen az ellenségek. Ezt írja az Ige:

1SÁMUEL 7,13.

13. És megaláztatának a filiszteusok, és nem menének többé Izrael határára. És az Úrnak keze a filiszteusok ellen volt Sámuelnek teljes életében.

Miért nem mentek Izrael határára? Akarsz-e a teljes életedben szabad lenni az ellenségtől? Aki igen, tegye fel a kezét, hadd lássa az Úr, hogy mi itt vagyunk erre. Ezt az Igét teljesen elfogadjuk az életünkre.

A filiszteusok ellen volt az Úr keze Sámuel teljes életében. Egy esztendő nem volt, amikor a filiszteusok zavarni, vagy portyázni jöttek volna, mert Sámuel az Istennek szentje volt. Már a születése is imádságra és böjtre alapult. Bement Anna a templomba... Már kicsi korában az Urat szolgálta, és a templomban szolgált.

Az Úr szolgálatára adta az életét, és az Úr közösségében volt, az Úr szentségében élt. Az Úr közösségében, amikor az alattvaló *karjai átölelnek*, akkor az ellenség nem tud portyázni a földeden. Nézd meg! A teljes életében az Úr keze a filiszteusok ellen volt.

Nyújtsd ki a kezéd és legyél így! Az Úr keze van az ellenséged ellen. *Eltávolítja*, nem tud a közelbe jönni. Látod ezt a képet, hogy az Úr keze az ellenséged ellen van? Nem tud megközelíteni. Ez, ha igaz volt az Ószövetségben, akkor *mennyivel inkább igaz* egy jobb szövetségben, ha az Úr kezébe veted a hitedet.

A drága Szent Szellem az Úr karjai itt a földön. Ő van kirendelve a Földön, mint az Úrnak az ereje, segítője, és a vigasztalója. És Ő a szent Bárány, aki mindig ott áll melletted, és amire csak szükséged van, azt megcselekszi, és meghozza, és megsegít, és megvigasztal. Így van megírva.

Az Ő keze ott van az életed fölött, és ha jön az ellenség, Ő csak kinyújtja. A teljes életedben igaz ez, amíg az *Úrral jársz*, Ő a kezét kinyújtja. Gyönyörű dolog tudni ezt, ebben élni, és ezt megtapasztalni.

A 118-as zsoltár mondja, amikor Izrael népe örvendezik a győzelmében. Nézzük meg, hogy az egyik alkalommal micsoda *örömszoltárt* énekelnek az Úr győzelméről, és az a tiéd is. Neked írtattak meg, és neked még ennél jobb adatott. Magadnak veheted.

ZSOLTÁROK 118,14–17.

14. Erősségem és énekem az Úr, és Ő lett az én üdvösségem.

15. Vigasságnak és üdvösségnek szava van az igazak sátraiban: Az Úrnak jobbja hatalmasan cselekedett!

Ott lakozol az igazak sátorában. Miért van vigasságnak és üdvösségnek szava? Nézzük meg. Mert az Úrnak jobbja hatalmasan cselekedett! Nézd meg, mit énekelnek? Az Úrnak jobbja cselekedte, az Úrnak jobbja hatalmasan cselekedett.

Tudsz ebben örvendezni, hogy ott laksz az Úr sátorában, és vigasság, és öröm van a sátorodban, mert az Úrnak jobbja cselekedett? Nem csak cselekedett, hanem *hatalmasan* cselekedett az Úrnak jobbja!

Ilyen bizonyságokkal fogsz visszatérni a jövő héten, ha elkezdesz ezekkel a versekkel időzni. Mert az Úr szereti kinyújtani a kezét az életetekben. Az Úr *szeret cselekedni*, az Úr szereti *megmutatni az erejét* a helyzetekben. Nem szeret télenkedni, de csak a hitünk által tudja megcselekedni. A kezünknek soha nem szabad engedni, hogy lankadjon. Kezeitek ne leeresztve legyenek, azt írja.

16. Az Úrnak jobb keze felmagasztaltott; az Úrnak jobb keze felmagasztaltott; az Úrnak jobb keze hatalmasan cselekedett!

Nézz oda! Az Úrnak jobb keze hatalmasan cselekedett. Mert ezt megcselekedte.

17. Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!

Nem a halálban gondolkodunk, hogy a betegség hogyan fog elvinni. Szó nincs róla, mert az Úr jobbjá hatalmasan cselekedik, mert felmagasztaltatik, az erő által van felmagasztalva. Azt a Szent Szellem ereje megcselekszi, mert hiszek benne! Mert felemelem a kezem, és a győzelem van a zászlómra írva, az Úr zászlajára, ezért nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit.

Nézd meg, mi a dolgod, ha kaptál bizonyosságot! *Hirdesd* az Úr cselekedeteit! Akkor újabb felmagasztalások jönnek. Az Úr a kezét felmagasztalva tartja, kinyújtva az ellenség ellen. Felmagasztalva a keze. Hatalmasan cselekedett. Tudsz-e így profétálni az életed felett? Bátran kell tenni, az eddigi győzelmek alapján.

És lesznek nagyobb győzelmek, lesznek nagyobb áttörések, az Úr keze *felmagasztaltatik*, ez az *Ő szíve vágya* az életedben. Hogy bizonyosságot szerezzen és megláthassa a világ, hogy egy élő Úr van bennünk. Él bennünk az Úr. Nem vallásunk van, hanem élő közösségünk van az Úrral. *Ő* cselekszik. Ennek az igeversnek ikertestvére lehetne a 98-as zsoltárban az 1. vers.

ZSOLTÁROK 98,1.

1. Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett; győzelmet aratott az *Ő* jobbjá és az *Ő* szentséges karja.

Szemeteket ne a régi énekeken tartsátok! Légy figyelmes arra, hogy az Úr miket cselekszik az életedben! Új énekkel gyere a trón elé! Lásd meg, mit cselekedett az Úr! Hozzál Neki új éneket, hozzál Neki új dicséreteket! Hozzál Neki új magasztalásokat! Új énekkel gyertek az Úr elé, ne a régi siralmakkal!

Vedd észre, hogy az Úr keze cselekszik az életedben! Gyere elé új énekkel, azt mondja itt a zsoltáros. Mert csodadolgokat cselekedett. Vedd észre! Csodadolgokat cselekszik az Úr. Győzelmet aratott az *Ő* jobbjá, és az *Ő* szentséges karja. Nézd meg!

Alant vannak az örökkévaló karjai, olvastuk az 5Mózesben, és ezek a karok nem tétlenkednek az életünkben. Ébredjen fel rá a hited, és ne hagyj, hogy a körülmények lenyomjanak úgy, hogy belenyugodj abba, hogy ez már meg nem változik. Mert az hazugság, és nem az igazság.

Mert csodadolgokat cselekedett, győzelmet aratott az *Ő* jobbjá, és az *Ő* szentséges karja. A szentséges karja a *Szent Szellem* az életünkben. *Ő* a Szent Szellem. Ha olvasod a szentséget, akkor mindig a Szent Szellemre asszociálhatsz, *Ő* lett a Szent Szellem nekünk. *Ő* hozza az Úr szentségét, *Ő* tisztít meg minket. *Ő* hozza a *szent vér erejét* az életünkre.

Ő végzi azt a gyönyörű szolgálatot, hogy a szent vér lüktet az életünkben. A szentséges karja a Szent Szellem. Az Úr szentségét hozza az életünkre. Minden szempillantásban megöntöz minket, minden szempillantásban megtisztít. Az *Ő* szentséges karja felövezte ezt az erőt, és az *Ő* hatalmas karja megcselekedte ezt a győzelmet. Ezt írja a zsoltáros. Ezért énekeltek új éneket az Úrnak.

Ne engedj meg, hogy a szemed lecsüggedjen a porba, ahol vannak a körülményeid ebben a pillanatban. Vedd elő az Igét, kezdj el *magadnak profétálni*! Nézd meg, hogy a Szent Szellem szíve milyen izgatott lesz, hogy meg fogja cselekedni. Erre vár a Szent Szellem. *Hallja az Igét* a szádból, és ahogy szólsz, *Ő megcselekszi* azt hatalmas karja, erős jobbjá által, az felmagasztaltatik, és új ének lesz a szádban. Új éneket fogsz tudni énekelni az Úrnak. Nem a régit, hogy mi volt, és mi volt veszendő, és hogy pusztított az ellenség. Az Úr új éneket fog előhozni az életedben, a szádban. Gyönyörű ez az igazság, amit az Úr előhoz, és bátorítani akar minket.

A hitetleneknek mondja az Úr, vagy a kételkedőknek, egy kicsit *dorgál* minket ebben, amikor azt kérdezi, hogy avagy olyan rövid már az Úr karja, hogy meg nem segíthetne? Tudjátok, hogy ez így le van írva?

Mert az Úr látja a gondolatainkat minden pillanatban, hogy elcsüggedésre, helyzetekre hajlamosak vagyunk, amikor azt gondoljuk, hogy ez már bizony nem lesz jobb. Ez a helyzet már meg nem mozdul. Itt már nincs segítség, mondja az orvos esetleg, vagy a bankszámlád. De ha ezekre hallgatsz, akkor a Szent Szellem fog neked hozni egy kis intést, és az így szól:

ÉSAIÁS 59,1.

1. Ímé, nem oly rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket az Ő füle, hogy meg nem hallgathatna;

Igaz, hogy te azt gondoltad, de az Úr nem így gondolja. Az Ő keze nem olyan rövid. Ha Ő kinyújtja a kezét, amikor te prófétálsz, fölemeli a kezét, kinyújtja a kezét, hatalmasan cselekszik a kezével. Kinyújtja az ellenség ellen, az ellenséget eltávolítja, és neked segítséget hoz.

Mert azt mondja, hogy nem olyan rövid az én kezem, hogy el ne nyúlhatna ahhoz a helyzethez. Addig a helyzetig elér az én kezem. Vedd tudomásul, itt írja. *Nem oly rövid* az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna. Ezt írd föl magadnak, emlékeztetőül, ha elcsüggednél.

Az Ésaías 50-ben ugyanezt mondja. Itt ugyanezt a gondolatot hozza. A kis *dorgálás* az Úrtól néha jól jön nekünk, mert *szeret* minket az Úr, ezért megdorgál. Ugye ezt írja? Akit igen szeret az Úr, azt igen jól megdorgálja.

Úgyhogy szoktam mondani, hogy Uram, *dorgálj* meg engem, de jó alaposan. Mert az a *javamra* van. Ha nem úgy gondolkodnék, ahogy Te, azonnal *dorgálj* meg engem. Az én *javamra* van, és tudom, hogy nagyon szeretsz engem. Jó alaposan *dorgálj* meg engem. Az Igével fogja tenni. Azt teszi itt is. Bátran kérjétek, a javatokra lesz! Előbbre lesztek vele.

Ha az Úr megdorgál, előbbre leszel. Nem úgy teszi az Úr, hogy megszégyenüljél. Az lehet, hogy valakitől úgy vennéd, hogy megszidott, rosszul esik. De amikor az Úr teszi, akkor azt *szeretettel* teszi. Olyan szeretettel teszi, hogy fel tudsz *emelkedni*, és felsóhajtasz, és előbbre vagy, és meg lettél öntözve közben. Úgy teszi az Úr. Mert Ő mindent szeretettel tesz az életünkben. Mindent. Ezt mondja az Ige:

ÉSAIÁS 50,2.

2. Miért jöttem, holott nem volt ott senki? hívtam és nem felelt senki sem! vagy olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthat? Vagy nincs bennem megszabadításra való erő? Ímé, én dorgálásommal kiszárasztom a tengert, a folyókat pusztává teszem, megbűzhödnek halaik, hogy nincsen víz, és szomjúságtól meghalnak.

Nézd meg, mit mond az Úr? Avagy olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthatna? Vagy nincs bennem megszabadításra való erő? Azt gondolod? Hogy nem tudnálak megszabadítani abból a helyzetből, amelyben vagy?

Ő főnről nézi, és látja a kezdetektől a végéig a dolgokat. Látja, hogy egy-egy helyzetből micsoda dicsőséget tud előhozni, és elő is hozza. Ha a győzelem zászlaját a Jézus nevében feltartod a magasba, mondván, hogy igen, Uram, én hiszem! Én nem lankadok, nem adom fel! Akkor tud Ő munkálkodni.

Az mondja, hogy nem olyan rövid az én kezem, hogy meg ne szabadíthatna. Azt be kell vinni a szívünkbe, amikor hajlamosak lennénk elcsüggedni. Be kell írni a szívünkbe, hogy az

Úr keze nem olyan rövid, hogy engem meg ne szabadíthatna, mert már kidolgozta a megszabadítást, még mielőtt én abba a helyzetbe kerültem. Már kidolgozta a megoldást. Már megvan nekem az.

Ide figyelj, ellenségem, meglátod azt! Jaj lesz neked, az lesz a vége, bánod, hogy valaha kezdte velem. Ez lesz a vége. Mert az Úr keze nem olyan rövid, hogy meg ne szabadíthatna engem, és ezt elvégezte a kereszten, megszabadított minden gyaláztatótól, minden vétektől, minden hamisságtól, minden bűntől, minden kárhozzátástól, minden betegségtől, minden fájdalomtól. Na, melyikkel jössz elő? *Megszabadított az Úr mindegyiktől.*

Az *Igét* szöld neki, és csak röviden, utána bőszégesen tárgyalj az Úrral, és meglesz a megoldás. Az 1Kronika 4,10 olyan vers, ami a keresztény világban nagyon közkedvelt. Már prédikáltam erről a januári, februári idők egyikén, mert amikor bójtölnek a szolgálatok, akkor nagyon sokat imádkozzák ezt a verset. Egy-egy igevers híres lesz a világban.

Most újra ide kerül, mert az Úr kezéről van benne szó, és ez egy imádság gyakorlatilag. Jábes imája, akit az anyja már a nevével olyan helyre hozott, hogy nem sok kilátás volt arra, hogy valaha felülkerekedik, mert a nevét nem szerencsésen adta. Jábes mégis imádkozik, és ezt mondja:

1KRÓNKA 4,10.

10. És Jábes az Izrael Istenét hívá segítségül, mondván: Ha engem megáldanál és az én határomat megszelesítenéd, és a Te kezed énvelem lenne, és engem minden veszedelemtől megoltalmaznál, hogy bút ne lássak! És megadá Isten néki, amit kért.

Tudta, *honnan jön* a segítség. Ez a mi Abba Atyánk. Mi meg vagyunk áldva? A Krisztusunk *minden áldásával*, a mennyei helyekről! Ez a kívánság teljesült. Az Úr a *növekedés* és terjeszkedés, kiszélesítés, a nagyobb látókör, a szélesebb látás, a kiszélesítem az útjaidat Istene. Hogy ne tekints se jobbra, se balra, csak rám, és én elvezetlek oda.

Az áldások azt jelentik, hogy *kiszélesíti* a birodalmadat. Ha pásztorolsz, a kettőből lesz húsz, majd kétszáz. Elküldi a két hűségest, hogy jobbról és balról megerősítsen, és ha pásztorolsz, a kettőből lesz húsz, és az lesz kétszáz. Először elküldi a két hűségest, hogy jobb és bal felől megerősítsen, és utána jön a növekedés.

Ha bármi másról szólsz, ha gazdaságba hívott el, ha politikába hívott el, ha bárhova, fogod látni a növekedést, mert kiszélesíti a határaidat, Ő megteszi ezt. Ez egy *alapáldás*, hogy kiszélesítem határomat.

Így folytatja: és a *Te kezed énvelem lenne*, mondja Jábes, akkor áldott lennék. Ha Te a kezedet felettem tartanád. Mi tudjuk, hogy az Úr keze velünk van? És bennünk van? Döbbetes. Minden *áldás* részesei így leszünk, hogy az Ő keze *felettünk* van. És engem minden veszedelemtől megoltalmaznál – imádkozza –, hogy bút ne lássak. És megadja néki Isten, amit kér. Ez teljesen igei imádság, hogy Uram, a Te kezed által *szélesítsd ki a határaitam*. A Te kezed által az áldásokat tartsd meg az ellenség ellen, hogy bút ne lássak soha.

Nagyon szép imádság, gyönyörű imádság ez, és az Úr keze benne van, és szemlélteti, hogy az Úr keze *megoltalmaz* téged minden rossztól, minden bajtól, minden gonosztól. Mert nem olyan rövid a keze, hogy meg ne segíthetne. Nagyon érdekes dolog, hogy az Úr kezéről ír valami nagyon dicsőségeset az egyik kispóféta. Ma az Úr kezével barátokozunk.

Ahogy a végére érünk, lesz bennünk egy bizonyosság, hogy amerre megyünk, az *Úr keze felettünk* van, ha a hitünk benne van. Megáld, megsegít, megerősít, kiszélesíti a határainkat, még *bőségesebben megáld*, és ha jön az ellenség, kitartja a kezét, így az nem lophat.

Nézzük meg a kisprófétáknál, hogy Habakuk mit ír az Úr kezéről. Csak pár oldal mindegyik, de nagyon gyönyörű kijelentések vannak benne. Istenről és a Szentről prófétál itt, akinek a dicsősége eltölti majd az eget, ha jön, és a dicséretével megtelik a föld. Ha az Úr megjelenik, akkor a dicséret megsokasodik.

HABAKUK 3,4.

4. Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak a kezéből; és ott van az Ő hatalmának rejteke.

A Napba se lehet belenézni, mert olyan hatalmas a fényereje. Az Ő dicsősége is, ha megjelenik. Akkor az ember attól a dicsőségtől, amit lát, ami megjelenik, a dicsőség kontúrból nem is lehet kivenni, hogy milyen is volt az arca. Akkora a dicsőség, ami jön vele, hogy a hatalmas fénytől nem látjuk, hogy milyen volt az arca, milyen volt a haja, amikor a dicsőség elborítja Őt. Ez az Úr dicsősége.

Mint a napé, olyan ez a ragyogás, és *sugarak támadnak* a kezéből. Amikor kinyújtja a kezét, akkor sugarak támadnak belőle. Az Ő kezei át vannak *szegezve*, hogy a dicsőség *áradhasson* belőle a te életedre. Nagyon szemléletes kép.

Képzeld el, hogy kinyújtja a kezét feléd a trónteremből, az Atya jobbjáról, ami erővel ruháztatott fel, erővel magasztaltatott fel. Ékességeit tette fel, és kinyújtja feléd a kezét, és azokban sugarak támadnak. Ezeket a fénysugarakat az ellenség nem állhatja. Egyszerűen eltávozik, a *világosság elnyeli a sötétséget*. Meg van írva, hogy mi lesz a vége az ellenségnek.

Sugarak támadnak a *kezéből*, és ott van az Ő *hatalmának a rejteke*. Hatalom van benne. Az Úr fénysugaraiban, az Úr dicsőséges áradásában, az Úr ragyogásában, az Ő mindenható voltában ott van az Ő hatalma. Ha Ő kinyújtja a kezét az életedre, az ellenség ott meg nem állhat. Gonoszságát nem valósíthatja meg, nem válthatja valóra. Meghátrál, *elbukik* az Úr orcája előtt. Így van megírva. Ámen.

Ez az Ő *hatalmának a rejteke*. Ezek a fénysugarak, az Ő világossága, fénye, és a kezéből árad. Az Úr keze van az életed felett. El tudod-e képzelni, hogy ezért *nagyobb dicsőség* borít be téged? Az Úr keze van feletted. Az ellenség mit árthat ellenem? Nem csoda, hogy így éneklis a zsoldáros. Mit árthat énnekem?

Ha mi az Úr képére vagyunk megteremtve, és az Úrnak a *kezéből* ilyen dicsőség sugarak áradnak, akkor ott van az Ő *hatalmának a rejteke*. Nem csoda, hogy elrendeli az Igében a *kézzátételt* az ember számára, a hívő számára.

Mert egyrészt ez az egyik keresztény *alaptan* a Zsidó 6,2-3-ban. *Kezeknek* a rávetését elrendeli, mint alaptant. Hatalmas erő van benne! Nem csoda, hogy mennyi keresztény nem gyakorolja, mert az ördög eltávolítja tőlük ezt, hogy gyakorolják.

Amikor a *kezedet ráteszed* a másikra, akkor, ha akarod, ha nem, a benned levő Szent Szellem az Ő kedve szerint *kiáradhat*. Ha még a *hitedet* is hozzáteszed, akkor még hatalmasabb dolgokat meg tud cselekedni, mert az Ő kezéből fénysugarak áradnak ki, és Ő benned él. Másrészt az Ő képére lettél teremtve. Milyen csodálatos azt tudni, hogy ha a kezedet ráteszed a másikra, akkor fénysugarak áradnak a kezedből. Az Ő képére és hasonlatosságára.

ZSIDÓ 6,2.

2. A keresztségekről, kezek rátevéséről, holtak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanításnak.

Ezért rendeli. Azért mondja Jézus azt a Márk evangéliumban, hogy a hívőket jelek követik.

MÁRK 16,17–18.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

18. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

Ha csak Jézusban hiszel, jelek követnek. Az egyik ilyen *jel*, hogy *kezeiket* a betegekre teszik, és azok *meggyógyulnak*. Mi által gyógyulnak meg? A hatalmas *fénysugarak* által, amiket mi a szemünkkel nem látunk, de az Igében itt kaptunk kijelentést, hogy hogyan árad a dicsőség fénye az Ő kezéből, és az árad a mi kezünkben is.

Ahogy gyakoroljuk, és ahogy egyre inkább hiszünk benne, és egyre inkább *gyakoroljuk*, és egyre jobban áldjuk az Urat érte, hogy adja a dicsőség fényét, úgy *egyre erősebb* lesz a kenet az életünkön. Tessék gyakorolni! Ahol éred, a gyermekeidet áldd meg! *Áldd meg* a gyermekeidet minden nap a kezed rátevésével! Szent erő árad ott. A szent erő fog kiáradni.

Láthatatlan fénysugarak ezek, a dicsőséges birodalom fénysugarai, és benne van minden, amire szüksége van annak a gyermeknek. A bölcsesség! Az atyák így *áldották meg* a fiaikat, fiaikat. Rátették a kezüket, és akkor szólták az Úr akaratát, szólták a bölcsességet, és Isten ereje *elpecsételte* azt azokkal a fénysugarakkal, amik kiáradtak. Az Isten ereje elpecsételte. Az megvan abban a gyermekben, és valóságba jött.

Így áldotta meg Mózes Józsuét. Olvashatod a Bibliában. Attól a naptól kezdve, ahogy Mózes a kezét tette Józsuéra, a bölcsesség szelleme kezdett el benne munkálkodni. Ez van a *szolgálati felkenetések*nél, az Úr keze kerül a szolgálati jelöltre, mert a kézzátétel által az erő beleárad. Amit az Úr oda akar adni a *felruházásban*, az bekerül a másik szellemébe.

Az Úr keze által van. Az Úrnak a keze itt a földön a *te kezed*. Ezt tudomásul kell venni. Akármennyire nem tetszik a saját kezed. Te vagy itt az Úr keze itt a földön. Ha te *rátesszed* a kezedet valakire, akkor tudja odatenni az Úr az *övét*, mert ugyanis benned lakozik. Bátrabban fogjuk a kézzátételt gyakorolni mindannyian, mint eddig, ha ezt megértjük.

Józsué *beteljesedett* bölcsességnek szellemével, mert Mózes tette rá a *kezeit*, írja az Írás az 5Mózes 34,9-ben. Nagyon sok minden történik egy ilyen *kézzátételkor*, kiejtjük Jézus nevét, rátesszük a kezünket, és az Úr akaratában lévő dolgok rá tudnak *áradni* a másik életére.

Ezért nagyon fontos, hogy a kicsiket, amikor megszületnek, az Úr elé hozzuk, és a kezünk rátevésével *megáldjuk* őket. Emlékezték, hogy hányszor mondta drága Sanders pásztorunk, hogy impartálást [szellemi ajándék közlést] kapott az a kicsi, akire rátették a kezüket. Nem volt még két hónapos sem, akkor hova került? A kicsi szellemébe?

Igen, Isten beleteszi, és viszi magával addig a pontig, amíg azt mondja Isten, hogy most itt az idő, és életre kelti azokat, de már benne hordozza a szellemében. Kézzátétel által került oda az az áldás.

Lehetne sorolni, hogy hány helyen találhatunk még az Újszövetségben kézzátételt. Rengeteg helyen van, ezért csak egy-két utalást teszünk még. Az 1Timótheus 2,8-ban Pál által mondja a Szent Szellem, hogy tiszta kezeket kell felemelnünk az Úr elé.

1TIMÓTHEUS 2,8.

8. Akarom azért, hogy imádkozzanak a férfiak minden helyen, tiszta kezeket emelvén föl harag és versengés nélkül.

Pálnak ez a kijelentése nagyon erőteljes volt: „azt akarom”. Ha itt körülnézett volna a gyülekezetben és látta volna ezt a rengeteg leejtett, elcsüggedt kezet, akkor nekünk is hangosan mondhatta volna, hogy akarom azért, ez az Úr akarata, hogy imádkozzanak a férfiak, minden helyen.

Ma már az asszonyokat is bevesszük a körbe, mert nem külön imádkozunk a [Sirató] falnál, mert nincsenek Krisztusban megkülönböztetve a férfiak és a nők, tehát *mindannyian felemelhetjük* a kezeinket, ez az Úr akarata.

Minden helyen fel kell *emelni a kezeinket*, ha otthon vagy, ha a gyülekezetben vagy, ha kis családi körben vagy, a kezeid felemelését Isten *illatnak* veszi a Krisztusban. Tiszta kezeket emelvén föl, vagyis tudd, hogy a *szent vér megtisztított*, minden bocsánat a szívedben ott van, mindenkinek mindent elengedtél, tiszta kezeket emelvén fel, harag és versengés nélkül.

A felemelt kezeim *jelzik*, hogy megbocsátottam mindenkinek, *nincs harag* bennem. Minden haragot elengedtem. Nagyon fontos. A *kezeid felemelése* össze van *kapcsolva* ezzel: *Tiszta a szívem*, Uram, kijelentem Neked, hogy megbocsátottam mindenkinek, minden haragot elengedtem, nem számíttatik be senkinek semmi, amit ellenem tett. Bocsásd meg nekik, ahogy Jézus a keresztnél imádkozta. Ne tulajdonítsassék nekik az, amit ellenem tettek.

Nagyon fontos dolog. Harag és versengés nélkül! Ne versengjete! Mindenünk az Úrtól van, minden áldás. Mid van, amit nem úgy kaptál? Ha pedig kaptad, akkor miért kérkedsz, vele? – kérdezi. Akkor miért versengünk?

Úgy lesz *több*, ha hálát tudsz adni a másik áldásaiért. Ez a másik. Tessék *örülni* a másiknak, ha áldást kap. Úgy mész be te is oda és közben felemeled a kezeidet: Uram, köszönöm, hogy őt megáldottad. Nincs bennem versengés. Örülök a másik áldásainak, örülök a másik sikereinek. Ezt is *jelenti* a kezed felemelése. Tiszta kezeket... Nagyon fontos igevers.

A Szent Szellem keresztség is így jött. Amikor Pál Efézusba ment, látott ott tanítványokat, akik még Jézust sem ismerték, vették a keresztséget [újjászülettek] és utána Pál a *kezeit tette* rájuk. Pál, amikor rájuk tette a kezét – így írja az Írás a Cselekedetek 19,6-ban –, akkor szállt őrájuk a Szent Szellem. Miért nem szállt előtte rájuk?

Ez mutatja, hogy amikor a kezeinket *rávetjük* arra, akit meg akarunk áldani, a Szent Szellem *együtt mozdul* a kezünkkel. Amikor Pál a kezeit vetette rájuk, akkor szállt rájuk a Szent Szellem. Egy Szent Szellem *kiáradási pont* az, amikor a kezedet ráteszed a másikra és tudod, hogy áldásokat kérsz, akkor a Szent Szellem tud *áradni és betölti* a másikat.

Jézus a kereszthalálánál van a lelkének kilehelése előtti pillanatokban. Tudjuk, hogy úgy cselekedte ezt meg, hogy utolsó pillanatokban is kezében tartotta a történések menetét. Nem azért hanyatlott le a feje, mert eltávozott a szelleme, hanem lehajtotta a fejét és utána lehelte ki a szellemét.

Uram, eljött az ideje, hogy minden, amit rólam profétáltak, beteljesedett és most meghajlok előtted, legyen meg a te akaratom! És lehajtván a fejét, kilehelte a szellemét. Így távozott Jézus. Minden szempillantásban ura volt minden helyzetnek.

Nem volt kiszolgáltatva a halálnak és nem is uralkodott a halál felette soha, hanem Ő vett hatalmat a halál felett a pokolban. A lényeg, amit itt szeretnék mondani, hogy úgy imádkozott ezekben a halál előtti a pillanatokban, amikor ez történt:

LUKÁCS 23,46.

46. És kiáltván Jézus nagy szóval, monda: Atyám, a te kezeidbe teszem le az én szellememet. És ezeket mondván, meghalt.

Nézd meg, mit mondott Jézus: „a te kezeidbe teszem le az én szellememet”. Tudta, hogy mi vár rá, tudta, hogy meg kell mérteni a pokolnak minden erejével. Arra a helyre kell mennie, ahova te meg én kerültünk volna.

A démoni sereg várt rá, hogy végleg bekebelezzék, és ekkor azt mondta Jézus: legyen meg a Te akaratod, ne az enyém, Atyám! De egy biztos, mindent a kezedbe helyezek. Tudom, hogy te onnan életre tudsz hívni, és mivel megígérted, ezért meg is cselekszed.

Jézus előjött a halálból harmadnapon. Harmadnapon feltámadott a halottaiból, mert Isten hűsége megcselekedte. Nem hagyta, hogy az Ő Szentje rothadást lásson. Előhozta a Fia szellemét a halálból, újonnan szülte, új életre szülte. Látjátok, hogy hogyan történt?

Odaajánlotta az Atya kezeibe, és akkor tudta az Atya megcselekedni. Ezért te is minden dolgot, az életednek a legdrágább kincseit is odahelyezheted az Atya kezébe. Amit az Úr kezébe leteszel, az a legjobb helyen van. Nincs többé aggodalmaskodás.

Tudod, hogy Ő azt meg tudja cselekedni. Szinte lásd magad, hogy *kiveszed a szívedből* a problémáidat, mindazokat, ami zaklat, ami nyom, ami bánt. Vedd ki a szellemed kezeivel és *helyezd oda* be az Atya kezébe, ahogy Jézus tette.

Jézus tette ezt így, fogta és odaajánlotta a szellemét az *Atya kezébe*: a Te kezedbe helyezem azt. Ezt tedd te is minden nap a *bántásokkal*, a zaklatásokkal, a terheiddel, az aggodalmaiddal. Helyezd az Atya kezébe, mert az Úr keze hatalmasan felmagasztaltatik, és az Úr kezében levő dolgokra *dicsőség száll*.

Minden helyzet megoldódik, mert az Ő jobbja felmagasztaltatik erő által: „Kelj föl, kelj föl, öltözd fel az erőt, oh, Úrnak karja!” – ez prófétálás. Miután *odahelyezted* a dolgot az Úr kezébe, utána *prófétálj* felette: Úrnak karja, *öltözd fel az erőt* e helyzet fölött! Öltsd fel az erőt és *cselekedj hatalmasan!* Ez az Ésaías 51,9-ben van ez.

Szólj az Úr akaratában, *szólj úgy* arról a helyzetről, ahogy meg van írva. Prófétáld Isten erejét, hogy *megmozduljon*, ha az Atya kezébe helyezted. Mert az Úr erőt és ékességet övezett magára, ami az Ő kezében van, azt *felruházza* ezzel.

Utána azt mondja neked: „Én adtam beszédemet a te szádba, és kezem árnyékával fedeztelek be.” (Ésa. 51,16) Ez a két dolog szükséges: a *beszédei a szánkban*, vagyis prófétálj, továbbá öltözd fel az erőt, óh Úrnak karja, a kezed hatalmasan cselekedett. Kezedbe helyeztem ezt, cselekedj, Uram, hatalmasan. Ennek a válaszaként az Úr azt mondja neked...

Az Úrnak a karja, ha *megelevenedik* az életedben, akkor olyan dolgokra leszel képes a *hited által*, ha *együtt működsz* az Ő szent igazságaival, meg fognak *mozdulni* azok a helyzetek, amik eddig úgy mutatták magukat, hogy itt már nincs kimenekedés, itt már nincs segítség, itt már senki nem tud tenni semmit. Hazugság! Nézd meg, mit mond az Írás:

ÉSAIÁS 52,1–3. 6–10.

1. Serkenj föl, serkenj föl, öltözd fel erősségedet, Sion, öltözzél fel ékességed ruháiba, Jeruzsálem, szent város, mert nem lép beléd többé körülmetéletlen, tisztátalan.

Ne csak az Úr karjának prófétálj. Hanem tudod az Írásokból, hogy az Úr azt mondja neked, hogy figyelj ide Sion [Gyülekezet], te pedig *öltözd fel* az Úr erejét. Ne csak tétlenkedjél, öltözd fel az Úr erejét!

Ha rajtad vannak az „ékesség ruhái”, a dicsőséges palástok, a *megigazultság palástja*, akkor hogyan tudna bemenni [a szellemedbe] oda a tisztátalan [gonosz szellem]? Nem tud. El vagy pecsételve. Nem megy többé a pusztító be a te szent sátorodba.

2. Rázd ki magad a porból, kelj fel, ülj fel Jeruzsálem, oldd ki magadat nyakad bilincseiből, Sion fogoly leánya!

Az Úr mond neked valamit, hogy a *beszédei* a szádban, a *keze* az életed felett, te meg *prófétálj* magadnak: Sion leánya, nem maradnak rajtad ezek a bilincsek. Oldozd ki magad, Sionnak fogoly leánya! – mondja az Úr.

3. Mert így szól az Úr Isten: Ingyen adattatok el, és nem pénzen váltattok meg!

Ezt érti mindenki, aki tudja az Evangéliumot.

6. Ezért hadd ismerje meg népem az én nevemet, ezért ama napon! Hogy én vagyok, aki mondom: Ímé, itt vagyok!

Mi van a *zászlódon*? Az Úr Jézus *neve*. Az Úr is azon van, hogy a világ ismerje meg az Ő nevének az *erejét*, hadd ismerjék meg az én nevemet. Meg fog jelenni abban a helyzetben, azt mondja: Ímé itt vagyok! Vedd észre, hogy itt vagyok és munkálom ezt. Itt vagyok!

7. Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, üdvösséget hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!

8. Halld órállóidat! Felemelik szavukat, ujjonganak egyetemben, mert szemtől szembe látják, hogy mint hozza vissza Siont az Úr.

Azt mondja az Úr: figyeljete az én *órállóimra*, ők felemelik a szavukat. Miért emeljük fel az imakörben a szavunkat? Amikor hozza a szellem, nem szégyelljük. Ha te fel tudod így *emelni* az Úr Jézus *nevét*, és fel tudod emelni a *hangodat*, akkor *örömujjongások* jönnek veled.

Miért? Mert az összes nyomorúságból ki fogja hozni az Úr őket. Akik felemelik a szavukat, meg fogják látni azt. Ezt mondja itt. Mind meglátják, szemtől szembe fogják látni. Vagyis igenis lesz bizonyosságod, ha kitartasz.

Az *órállók* mind meg fogják *látni*, mert felemelték a hangjukat, nem csüggedtek, nem adták fel, a zászlójukra kitézték Jézus nevét, és örömujjongásokban vannak, mert meglátják. Látod-e, az Úr gondoskodik róla, hogy legyen bizonyosságod. Ujjonganak egyetemben, nem csak, hogy imádkoznak, hanem bizonyosságuk is van

9. Ujjongva énekeljetek mindnyájan, Jeruzsálem romjai, mert megvigasztalá az Úr népét, megváltá Jeruzsálemet.

10. Feltúrte az Úr szent karját minden népeknek szemei előtt, hogy lássák a föld minden határai Istenünk üdvösségét!

Amikor te valaminek nekilátsz, és nagyon akarsz valamit, akkor mit csinálsz? Feltűröd az ingedet, hogy ne zavarjon, mindentől szabad legyél. Az Úr így tűri fel az Ő szent karját. Az Úr feltúrta a karját a te életedben. Úgy feltúrta, hogy nincs akadálya annak, hogy felemelje a kezét az ellenségeid ellen és megcselekszi azt.

Te bemész az Ő üdvösségébe és minden *ígéret* a számodra *valósággá* lesz. Meglátod azt, mert az őrállók közül vagy, akik felemelték a szavukat és örömujjongásokban vannak, Jézus nevében. *El tudod-e fogadni* az Úr kezét az életed felett?

Emeld föl a kezed és mondd: Uram itt vagyok, ezt cselekedd meg! Én ezt mind hiszem, ami itt ma elhangzott. Hatalmasan *mutasd meg* a kezed az életem felett, hogy legyen bizonyosságom. *Hozzál* sokasodást, hozzál teljeseledést, hozzál kiszélesedést! Mindazt cselekedd meg az életemben, amit elterveztél, itt vagyok rá Uram, és nem lankadok. Ámen. Az Úrnak a serege van itt, és tudom, hogy az Úrnak a seregével Ő megcselekszi ezeket.

A gyógyító sorok után Vilmos elmondja, hogy 90%-ban hallássérült volt 25 éven keresztül. Már régóta imádkozott gyógyulásért, és az egyik alkalom során megnyílt a füle és elkezdte hallani az emberek hangját, meg a zúgásokat. Visszakapta a hallását és most nagyon hálás ezért az Úrnak. Nem most először cselekedett vele az Úr ilyen csodát az elmondása szerint: drogtúladagolás miatti kómából is felébredt már. Nagyon hálás az Úrnak azért, mert ezt megcselekedte. Isten nem feledkezik meg senkiről, mert Ő nem személyválogató.

A következő bizonyágtevő hölgy elmondja, hogy 1985-ben volt egy balesete, amikor tolókcocsiba került. 2009-ben egy műtét után megállapították, hogy rákos. Akkor ismerte meg a párkányi gyülekezetet. Mindenkinek hálás, akik egy akaraton imádkoztak vele azért, hogy meggyógyuljon, és dicsőséget ad Istennek, mert ő ma egészséges!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.